

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc văn bản sau và trả lời các câu hỏi:

Gặt lá com nếp

(Thanh Thảo)

Xa nhà đã mấy năm

Thèm bát xôi mùa gặt

Khói bay ngang tầm mắt

Mùi xôi sao lạ lòng.

Mẹ ở đâu, chiều nay

Nhặt lá về đun bếp

Phải mẹ thổi com nếp

Mà thơm suốt đường con.

Ôi mùi vị quê hương

Con quên làm sao được

Mẹ già và đất nước

Chia đều nỗi nhớ thương.

Cây nhỏ rìng Trùng Sơn

Hiếu lòng nên thơm mãi...

(Thanh Thảo, *Dấu chân qua trắng cỏ*, NXB Hội Nhà văn, Hà Nội, 2015, tr.38-39)

Câu 1. Xác định các phương thức biểu đạt của văn bản trên.

Câu 2. Trong kí ức của người con, hình ảnh mẹ hiện lên như thế nào?

Câu 3. Nêu nhận xét của anh/chị về cảm xúc của nhân vật trữ tình trong khổ thứ 3 của bài thơ.

Câu 4. Hãy nêu thông điệp sâu sắc nhất mà anh/ chị rút ra từ văn bản trên?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Xác hàng thịt: (bắt đầu) Vô ích, cái linh hồn mờ nhạt của ông Trương Ba khôn khổ kia ơi, ông không tách ra khỏi tôi được đâu, dù tôi chỉ là thân xác...

Hồn Trương Ba: A, mày cũng biết nói kia à? Vô lí, mày không thể biết nói! Mày không có tiếng nói, mà chỉ là xác thịt âm u đui mù...

Xác hàng thịt: Có đấy! Xác thịt có tiếng nói đấy! Ông đã biết tiếng nói của tôi rồi, đã luôn luôn bị tiếng nói ấy sai khiến. Chính vì âm u, đui mù mà tôi có sức mạnh ghê gớm, lắm khi át cả cái linh hồn cao khiết của ông đấy!

Hồn Trương Ba: Nói láo! Mày chỉ là cái vỏ bên ngoài, không có ý nghĩa gì hết, không có tư tưởng, không có cảm xúc!

Xác hàng thịt: Có thật thế không?

Hồn Trương Ba: Hoặc nếu có, thì chỉ là những thứ thấp kém, mà bất cứ con thú nào cũng có được: thèm ăn ngon, thèm rượu thịt ...

Xác hàng thịt: Tất nhiên, tất nhiên. Sao ông không kể tiếp: Khi ông ở bên nhà tôi ... Khi ông đứng bên cạnh vợ tôi, tay chân run rẩy, hơi thở nóng rực, cổ nghẹn lại ... Đêm hôm đó, suýt nữa thì ...

Hồn Trương Ba: Im đi! Đấy là mày chứ, chân tay mày, hơi thở của mày ...

Xác hàng thịt: [...] Chẳng lẽ ông không xao xuyên chút gì? Hà hà, cái món tiết canh, cổ hũ, khấu đuôi, và đủ các thứ thú vị khác không làm hồn ông lâng lâng cảm xúc sao? Để thỏa mãn tôi, chẳng lẽ ông không tham dự vào chút đỉnh gì? Nào, hãy thành thật trả lời!

Hồn Trương Ba: Ta ... ta ... đã bảo mày im đi!

Xác hàng thịt: Rõ là ông không dám trả lời. Giấu ai chứ không thể giấu tôi được! Hai ta đã hòa với nhau làm một rồi!

Hồn Trương Ba: Không! Ta vẫn có một đời sống riêng: nguyên vẹn, trong sạch, thẳng thắn...

Xác hàng thịt: Nực cười thật! Khi ông phải tồn tại nhờ tôi, chiều theo những đòi hỏi của tôi, mà còn nhận là nguyên vẹn, trong sạch, thẳng thắn!

(Trích *Hồn Trương Ba, da hàng thịt*, Lưu Quang Vũ, *Ngữ văn 12*, Tập hai, NXB Giáo dục Việt Nam, tr.144 – 145)

Cảm nhận của anh/chị về màn đối thoại giữa hồn Trương Ba và xác hàng thịt trong đoạn trích trên. Từ đó rút ra triết lí nhân sinh sâu sắc của tác giả gửi gắm trong đoạn trích.

----- HẾT -----

Họ và tên thí sinh: Số báo danh

Họ tên và chữ kí của giám thị :

Giám thị không giải thích gì thêm. Thí sinh không được sử dụng tài liệu.